

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

E. Johansen meldte sig som Tilhænger af Loven, og som Argument for dens Opretholdelse nævnte det ærede Medlem, at den Omstændighed, at Arbejdsgiverorganisationerne var utilfredse med Loven, viste, at den ikke havde virket ødelæggende for Arbejderorganisationerne — hvis den havde det, mente det ærede Medlem, at Arbejdsgiverorganisationerne havde været tilfredse. Det tilkommer ikke mig at forsvare Arbejdsgiverorganisationerne, men jeg kan dog ikke undlade at fremhæve, at jeg er ganske uenig i det af det ærede Medlem saaledes fremførte Argument. Ogsaa fra Arbejdsgiverside tror jeg, man vil anerkende den Betydning, Organisationstanken har paa Udviklingen af Arbejdsforholdene i vort Land, og naar jeg endnu en Gang understreger, at en Lov, der maa opfattes som rettet imod vore Organisationer, er skadelig og uheldig, er jeg vis paa, at jeg vil faa Tilslutning ikke alene fra Arbejderkredse.

Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen spurgte mig dernæst, hvilke Bestemmelser i Straffeloven jeg mente kunde blive anvendt paa Forhold som de her omhandlede. Jeg kan i den Anledning eksempelvis henvise til Straffelovens Bestemmelser om Æresfornærmelser og om Krænkelser af Privatlivets Fred, disse Regler findes i Straffelovens 27de Kapitel; i grovere Tilfælde kunde der endvidere tænkes at blive Anvendelse f. Eks. for Reglerne i Straffelovens § 260 om Trusler.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst direkte, hvilke Bestemmelser der sikrer Borgerne Erstatning, hvis deres Frihed under en eller anden Form krænkes. Jeg maa i den Henseende indskrænke mig til at henvise det ærede Medlem til den saakaldte almindelige Erstatningsregel, det i alle civiliserede Lande knæsatte Princip, at man er ansvarlig for de forsætlige og uagtsomme Retsbrud, man begaar. Om disse Forhold findes der, som jeg allerede i Dag har haft Lejlighed til at nævne, en meget udførlig Domspraksis, ligesom der findes en udtømmende juridisk Litteratur om disse Spørgsmaal. Jeg kan indskrænke mig til at henvise det ærede Medlem til Professor Julius Lassens Obligationsret, Almindelig Del, Side 239 og følgende.

Det ærede Medlem omtalte dernæst Loven om den faste Voldgiftsret og var, saa vidt jeg forstod, af den Opfattelse, at den faste Voldgiftsret overhovedet ikke anerkendte enkelte Borgere som Retsobjekter. Dette er imidlertid ikke rigtigt,

og jeg kan nøjes med at henvise det ærede Medlem til Bestemmelserne i Loven om den faste Voldgiftsret af 4. Oktober 1919, § 4, der udtrykkelig forudsætter, at Tvistepunkter mellem Arbejdere og Arbejdsgivere under de i Loven nærmere angivne Betingelser kan indankes for Voldgiftsretten.

I øvrigt erindrer jeg om, at min Henvi- ning til Bestemmelserne om den faste Voldgiftsret ikke mindst var begrundet med den Betydning, denne Ret havde haft for Arbejdsforholdet i vort Land, og den Rolle, Voldgiftsretten direkte og indirekte har spillet, naar Talen var om at bekæmpe uheldige Forhold, der uden denne eventuelt kunde være opstaaet, eller som man kunde nære Frygt for i Fremtiden skulde opstaa.

I Forbindelse med min Omtale af den faste Voldgiftsret vil jeg i øvrigt gerne i Anledning af en Bemærkning, der blev fremsat — jeg tror af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen —, sige, at jeg er af den bestemte Opfattelse, at det ikke er muligt at ændre den gældende Lov saaledes, at den bliver brugbar i denne Henseende, men at det derimod efter min Opfattelse ikke vil være udelukket, at det eventuelt vil kunne vise sig heldigt at udvide den faste Voldgiftsrets Arbejdsomraade, saaledes at disse specielle og egenartede Forhold kan henvises til denne udmærkede og fagkyndige Domstol.

I øvrigt mener jeg at kunne henholde mig til mine Bemærkninger ved min Forelæggelsestale, idet jeg dog samtidig henviser til de Udtalelser, der til Supplering heraf er fremkommet fra det ærede Medlem Hr. Hauge.

Jeg haaber paa en hurtig Behandling af nærværende Lovforslag, saaledes at Erhvervs- og Arbejdsfrihedsloven, der efter min Opfattelse kun kan virke til Skade for Danmarks sunde og gode Organisationsliv, snarest kan blive ophævet, saaledes at vi kan nøjes med fremtidig at betragte Loven som et historisk Dokument.

Prieme: Da Vedtagelsen af det fremsatte Lovforslag efter min Opfattelse vil kunne faa en meget uheldig Indflydelse paa Arbejdsfriheden og Udviklingen af rolige Forhold paa Arbejdsmarkedet her i Landet i den kommende Tid, har jeg ønsket allerede her ved Sagens første Behandling at gøre et Par Bemærkninger.

Maa jeg først sige, at de Bemærkninger, som den højtærede Handelsminister ledsager dette Lovforslag med, efter min Opfattelse er meget utilfredsstillende. Bemærkningerne gaar i Korthed ud paa, at man altid har været imod denne Lovgiv-